

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา สภาพ ปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการศึกษาวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการ และครูผู้สอน
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการ และครูผู้สอน
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย ไว้ดังนี้

1. สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก
2. สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการและครูผู้สอน แตกต่างกัน
3. สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหาร ฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการและครูผู้สอน จำแนก ตามประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน
4. สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหาร ฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการและครูผู้สอน จำแนกตามขนาด ของโรงเรียน แตกต่างกัน
5. สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหาร ฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการและครูผู้สอน จำแนกตามสังกัด ของโรงเรียน แตกต่างกัน
6. ปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับน้อย
7. ปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการ และครูผู้สอน แตกต่างกัน
8. ปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการและครูผู้สอน

จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน แตกต่างกัน

9. ปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษารองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน แตกต่างกัน

10. ปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษารองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการและครูผู้สอน จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และเขต 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวนทั้งสิ้น 4,626 คน แบ่งเป็น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ผู้บริหารสถานศึกษา 246 คน รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการ 250 คนและกลุ่มครูผู้สอนจำนวน 2,183 คน รวม 2,679 คน จากทั้งหมด 251 โรงเรียน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ผู้บริหารสถานศึกษา 215 คน รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการ 185 คนและกลุ่มครูผู้สอนจำนวน 1,547 คน รวม 1,947 คน จากทั้งหมด 185 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร รองผู้บริหารหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 และเขต 2 ปีการศึกษา 2560 ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607-610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่างรวมจำนวน 354 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 360 คน

จำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 120 คน รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการ หรือหัวหน้างานบริหารวิชาการ จำนวน 120 คนและครูผู้สอน จำนวน 120 คน จากนั้นผู้วิจัยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 49 – 50) โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสร้างตามวัตถุประสงค์และแนวคิดที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงานและสังกัดของโรงเรียน มีลักษณะเป็นแนวตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามขอบข่ายภารกิจ 17 ด้าน

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended) ที่ถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของการบริหารงานวิชาการ

สำหรับแบบสอบถามในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของเรนซิสไลเคอร์ท (Rensis Likert Method)

4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

4.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ ในการตอบแบบสอบถาม แล้วคัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์

4.2 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกเอาไว้ไปตรวจคะแนนเป็นรายข้อตามเกณฑ์ที่กำหนด

4.3 นำคะแนนที่ได้จากข้อ 2 ไปวิเคราะห์หาค่าสถิติต่างๆ โดยใช้เครื่องมือโครคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ทั้งนี้ได้วิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การวิเคราะห์ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนโดยใช้ค่าสถิติดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

5.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

5.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

5.2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ของ เพียร์สัน (Pearson)

5.2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient)

5.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

5.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 และ ข้อ 6 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.3.2 สมมติฐาน 2 ข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 7 ข้อ 8 และ ข้อ 9 ในส่วนของการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการเปรียบเทียบโดยใช้สถานการณ์การดำรงตำแหน่ง คือ ผู้บริหารโรงเรียน รองผู้บริหารหรือหัวหน้างานวิชาการและครูผู้สอน ใช้สถิติการทดสอบค่าสถิติที่ (t - test) ชนิด Independent Samples

5.3.3 สมมติฐานข้อ 5 และ 10 ในส่วนของการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการเปรียบเทียบตามสังกัดของโรงเรียนแตกต่างกัน ใช้สถิติการทดสอบค่าสถิติที่ (t - test) ชนิด Independent Samples

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม สรุปผล ได้ ดังนี้

1. สภาพของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ และด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ตามลำดับ
2. ปัญหาของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา และด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ตามลำดับ
3. เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ โดยรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน
4. เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียนแตกต่างกัน โดยรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน
5. เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการ และครูผู้สอน จำแนกตามสังกัดของโรงเรียนแตกต่างกัน โดยรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน
6. แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการวัดผล

ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน การศึกษา ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กร อื่น ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติ เกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา และ ด้านการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน เพื่อใช้ในสถานศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพ ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม อภิปรายผล ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม โดยภาพรวม พบประเด็น ในการนำมาอภิปราย ดังนี้

1.1 สภาพของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้อง กับสมมติฐานการวิจัย แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนมีสภาพการบริหารงานวิชาการในระดับดี ทั้งนี้เนื่องจากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งยกระดับ การศึกษาและแก้ปัญหาอุปสรรคในการจัดการศึกษาที่เผชิญอยู่โดยเป้าหมายในปี 2561 ให้คนไทยมีโอกาและความสะดวกในการได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง ทุกคนในสังคม มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบในการจัดการศึกษา กระบวนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลางและเรียนรู้อย่างมีความสุขมีคุณภาพมาตรฐานสูงเป็นพึงพอใจแก่สังคม โดยมีครูดีครูเก่ง มีคุณภาพมาตรฐานวิชาชีพมีกระบวนการบริหารจัดการที่กระจายอำนาจ ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม มีความโปร่งใสตรวจสอบได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, หน้า 5) ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุษบา ศรีสร้อย (2551, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า สภาพของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ด้านการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา

อยู่ในระดับมาก และยังได้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของเสาวภาคย์ ชนะนาวากุล (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการบริหารวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ และด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ตามลำดับ

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่าผลการวิจัยอยู่ในระดับมาก ลำดับแรก อาจเป็นเพราะโรงเรียนได้มีการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดให้มีการสอนซ่อมเสริมเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนช้า และนักเรียนเก่งอย่างเหมาะสม และผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียน กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และ ชุมชน ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของศุภมิตร นาถมทอง (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 พบว่าในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก

ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ พบว่าผลการวิจัยอยู่ในระดับมาก ลำดับ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การวางแผน การปฏิบัติงานด้านวิชาการ เป็นกระบวนการวางแผนการปฏิบัติงานของโรงเรียนในการดำเนินงานต่างๆ ของโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ซึ่งการปฏิบัติงานต่างๆ จะบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการในการปฏิบัติงานของครูทุกครั้ง เพื่อเป็นการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละคน สอดคล้องกับผลการวิจัยของวีระ พลอยครบุรี (2542, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติที่ได้รับการคัดเลือกเป็นโรงเรียนดีเด่น เขตการศึกษา 11 ซึ่งพบว่ามีการตั้งคณะทำงานเมื่อ วางแผนงานวิชาการของโรงเรียน

ด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็น

การพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ผลการวิจัยอยู่ในระดับมาก ลำดับ 3 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมีส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น สถานศึกษามีการติดตามผล ประเมินผล และรายงานผลการใช้หลักสูตรท้องถิ่น และสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรท้องถิ่น ตามลำดับ อาจเนื่องมาจาก โรงเรียนได้จัดให้มีหลักสูตรสถานศึกษา คู่มือครู และสื่อเพียงพอในการบริหารงานวิชาการ มีการจัดประชุมคณะทำงานเพื่อวางแผนบริหารวิชาการ โดยศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา และ แผนกลยุทธ์เป็นข้อมูลในการวางแผนทำให้ครูมีความเข้าใจเรื่องหลักสูตร จุดประสงค์ เป้าหมาย เนื้อหาวิชาและข้อกำหนดต่างๆ ของหลักสูตรอย่างชัดเจนและมีส่วนร่วม รวมทั้งมีการประเมิน ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรที่เป็นระบบและต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก

1.2 ปัญหาของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับน้อย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา และด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ตามลำดับ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะในยุคปฏิรูปการศึกษา ครูต้องปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ทำให้ข้าราชการครูต้องปรับเปลี่ยนบทบาทต่างๆอย่างมากมาย เพื่อให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง และสามารถแข่งขันกับโรงเรียนมัธยมศึกษา หรือโรงเรียนเอกชนได้ โดยเฉพาะงานวิชาการ ซึ่งเป็นหัวใจหลักของโรงเรียน จึงเกิดความกระตือรือร้นในการบริหารงานวิชาการมากขึ้น และทางกระทรวงศึกษาธิการ (2551, 1) ได้กำหนดทิศทางในการดำเนินการด้านบริหารงานวิชาการ การเรียนการสอนในแต่ละระดับ อีกทั้งได้ปรับกระบวนการให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ จึงส่งผลให้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เย็นจิตร รัตนาแพง (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการศึกษาปัญหาการบริหารงาน

วิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และ สอดคล้องกับงานวิจัยของเรวดี เกาสุด (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนกลุ่มกรุงเทพเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน อยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับน้อย

โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา และด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ตามลำดับ

ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน การศึกษา ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะ โรงเรียนได้มีการจัดประชุมชี้แจงบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการกำหนดแนวทางและเป้าหมายการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน มีการดำเนินงานตามแผน ติดตาม และ ประเมินคุณภาพภายใน สถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการนำผลการประเมินระบบประกันคุณภาพภายใน มาวิเคราะห์หาจุดเด่น จุดด้อย เพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ผลการวิจัยครั้งนี้ ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญฯ ศรีสร้อย (2551, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาสภาพ และปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ภายในและมาตรฐานการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

ด้านการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา อาจเนื่องมาจาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 และ เขต 2 ใช้หนังสือ แบบเรียน ตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ จากสำนักพิมพ์เอกชน ที่ได้รับใบอนุญาต (ทะนงชัย บัวทอง, สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2561)

ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะ โรงเรียนได้จัดให้มีแผนการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการ แก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อส่งเสริม สนับสนุนอย่างชัดเจนและเหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ รวมทั้งมีการสำรวจความต้องการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ แก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา จึงทำปัญหาด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา อยู่ในระดับน้อย

2. เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม จำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่ง จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน และจำแนกตามสังกัดของโรงเรียน

2.1 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหาร วิชาการและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้า งานบริหารวิชาการและครูผู้สอน ได้มีการฝึกอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจงานวิชาการ ร่วมกัน จึงมีแนวคิดที่สอดคล้องกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ถาวร กันเมธ (2542, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน

2.2 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหาร วิชาการและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน อาจเนื่องมาจาก การปฏิบัติงานตามกรอบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด และ มีความเข้าใจในนโยบาย ในการบริหารตรงกัน ซึ่งทำให้เกิดความคิดรวบยอดอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน จึงอาจเป็นผล ทำให้ ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหาร วิชาการและครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณคำ ภาพมีไชย (2541, บทคัดย่อ)

ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมตอนปลาย สังกัดแผนก
ศึกษาประจำกำแพงนครเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (ส.ป.ป.ลาว)
ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการ
โดยรวมทุกด้านและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็น
ของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหาร
วิชาการและครูผู้สอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน และจำแนกตามสังกัดของโรงเรียน
โดยรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในวิจัยที่กำหนดไว้
ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทักษิณ อารยะจารุ (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการ
บริหารงานวิชาการโดยใช้วงจรคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการโดยใช้วงจรคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน จำแนกตามประสบการณ์ในการบริหารงานและขนาดของสถานศึกษา พบว่า
การบริหารงานวิชาการโดยใช้วงจรคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนก
ตามประสบการณ์ในการบริหารงาน และขนาด ของสถานศึกษาในภาพรวม พบว่า
ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก
มีการจัดการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการนิเทศ การศึกษาในลักษณะ
ที่คล้ายคลึงกัน จึงมีสภาพการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม จำแนกตามสถานภาพ
การดำรงตำแหน่ง จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน
และจำแนกตามสังกัดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน
ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในวิจัยที่กำหนดไว้

3.1 การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็น
ของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหาร
วิชาการและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน
พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้
อาจเป็นเพราะสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กมีการบริหาร

งานวิชาการที่ดี จึงส่งผลให้มีปัญหาในการบริหารงานวิชาการ ไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรสิทธิ์ ถิตยบุญครอง (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของ ครูผู้สอนที่มีต่อปัญหาการบริหารงาน วิชาการระดับก่อนประถมศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถม ศึกษาจังหวัด กาฬสินธุ์ พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ที่ไม่แตกต่างกัน คือ 1) ปัญหาการจัดกิจกรรมตามตาราง กิจกรรมประจำวัน 2) ปัญหาวัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน 3) ปัญหาการประเมินพัฒนาการเด็ก 4) ปัญหาการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับเด็ก 5) ปัญหาการนิเทศภายใน

3.2 การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหาร วิชาการและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจ เนื่องจากมีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ อบรมเชิงปฏิบัติการอย่างต่อเนื่องและ สม่ำเสมอ รวมทั้งผู้บริหารมีการเอาใจใส่ จัดระบบองค์การแบบที่ช่วยน้อง เพื่อนช่วยเพื่อน ช่วยเหลือและแนะนำการปฏิบัติงานวิชาการ ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหาร ฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ ในการทำงานมากหรือน้อย ก็สามารถปฏิบัติงานได้เท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ประวิทย์ บูรณโกศล (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ตามความคิดเห็นของครูปฏิบัติการสอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี จำแนก ตามประสบการณ์ของครูปฏิบัติการสอน พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหาร วิชาการและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเปิดกว้างของเทคโนโลยี ทำให้ทุกคนสามารถศึกษาหาความรู้ได้อย่างทั่วถึง และหลากหลาย ทำให้การปฏิบัติงานด้านงานวิชาการในสถานศึกษาในขนาดโรงเรียน

ที่แตกต่างกัน สามารถปฏิบัติงานได้เท่าเทียมกัน

3.4 การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฯฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการและครูผู้สอน จำแนกตามสังกัดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน พบว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฯฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการและครูผู้สอน อาจเนื่องมาจากบริบทของการทำงานของผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฯฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการและครูผู้สอน สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 1 และ เขต 2 คล้ายคลึงกัน จึงอาจเป็นผลทำให้ ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารฯฝ่ายบริหารงานวิชาการหรือหัวหน้างานบริหารวิชาการและครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ควรพัฒนา มี 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา ด้านการคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา ผู้วิจัยจึงต้องการแสวงหาแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน

งานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา เป็นงานหลักของการบริหาร การศึกษาและเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ ในสถานศึกษามาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการของโรงเรียน มีการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาจุดอ่อนและจุดแข็งของโรงเรียนในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ใช้หลักการในการบริหารงานวิชาการอย่างหลากหลายและมีประสิทธิภาพ มีการจัดทำแผนงานวิชาการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือนโยบายหลักการบริหารงานวิชาการ มุ่งการร่วมมือกันทำงาน การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรตามสายงาน

ที่ชัดเจนมีการกระจายอำนาจและความรับผิดชอบให้ปฏิบัติ ส่งเสริมผู้ร่วมงาน
ให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปรับปรุงพัฒนางานวิชาการและพัฒนาตนให้มีความรู้
ความสามารถอยู่เสมอ มีการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพ
เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพ ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการ
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยขอเสนอ
แนวปฏิบัติ ดังนี้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก
แต่ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ 3 ลำดับ คือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและ
มาตรฐานการศึกษา ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว
องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา และด้านการคัดเลือก
หนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา ด้านนี้ควรได้รับการดูแลและพัฒนาจากผู้บริหาร
และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนให้มีผลสูงขึ้น

1.2 ผลการวิจัยมีการเปรียบเทียบตัวแปร ซึ่งมีความเหมือนและ
ความแตกต่างกันไปบ้าง ในส่วนที่ระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้ให้
ข้อมูลมีความคิดเห็นพ้องกัน รวมทั้งพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อที่มีค่าต่ำ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
ควรมีการศึกษารายละเอียด และพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเรื่องการบริหารงานวิชาการ
เพื่อให้มีการเข้าใจในหลักการบริหารอันจะส่งผลให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพ
และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงาน
วิชาการในโรงเรียนควรนำข้อค้นพบจากงานวิจัย ไปวางแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการ
การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ไปพัฒนาเพื่อให้การบริหารงานวิชาการ
ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

1.4 ผู้บริหารสถานศึกษาควรยึดหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยส่งเสริมให้ครู ได้แสดงความคิดเห็น ในเรื่องการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับภารกิจงานของโรงเรียนซึ่งจะส่งผล ต่อประสิทธิภาพการบริหารและประสิทธิผลของหน่วยงาน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม

2.3 ควรศึกษาสภาพ ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม ในเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์